

บทที่ 3
ผลการวิจัย

เมื่อได้ทำการทดลอง และได้นำผลมาวิเคราะห์โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA) เพื่อทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติของสมมติฐานที่ตั้งไว้ ได้ผลการวิเคราะห์ข้อมูล นำเสนอในบทนี้คือ ค่าสถิติพื้นฐานจากผลการทดลอง ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน และการพิจารณาผลการทดลองตามลำดับสมมติฐาน โดยเสนอค่าสถิติในรูปของตารางและเปรียบเทียบเป็นรูปภาพดังรายละเอียดต่อไปนี้

ค่าสถิติพื้นฐานจากผลการทดลอง

ค่าสถิติที่จะเสนอต่อไปได้แก่ มัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของคะแนนความเข้าใจในการอ่านเรื่องภาษาอังกฤษที่ระดับต่าง ๆ ของตัวแปรทั้งสองคือ ระดับความสามารถในการอ่านเข้าใจเรื่องภาษาอังกฤษ (A) และแบบของการจัดสิ่งช่วยให้เกิดความคิดรวบยอดเนื้อเรื่องภาษาอังกฤษ (B) ปรากฏดังตาราง

ตาราง 4 มัชฌิมเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความเข้าใจในการอ่านเรื่องภาษาอังกฤษที่ระดับต่าง ๆ ของตัวแปรทั้งสอง

ระดับความสามารถในการอ่าน เข้าใจเรื่องภาษาอังกฤษ (A)	แบบของการจัดสิ่งช่วยให้เกิดความคิดรวบยอด เนื้อเรื่องภาษาอังกฤษ (B)							
	แบบการนำเรื่อง ด้วยเรื่องย่อ (b_1)		แบบการใช้ภาพสี่ ประกอบระหว่าง เรื่อง (b_2)		แบบการใช้คำถาม อรรถนัยประกอบ ท้ายเรื่อง (b_3)		แบบเนื้อเรื่อง ธรรมดา (b_4)	
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD
ระดับความสามารถในการอ่าน เข้าใจภาษาอังกฤษสูง (a_1)	18.567	4.199	23.000	4.060	17.633	3.653	17.800	4.759
ระดับความสามารถในการอ่าน เข้าใจภาษาอังกฤษต่ำ (a_2)	15.633	3.518	17.233	3.989	11.167	3.206	12.600	3.944

จากตาราง 4 ค่าสถิติจากผลการทดลองแสดงให้เห็นว่า แบบของการจัดสิ่งช่วยให้เกิดความคิดรวบยอดเนื้อเรื่องภาษาอังกฤษ (B) ทั้ง 4 แบบของนักเรียนที่มีระดับความสามารถในการอ่านเข้าใจภาษาอังกฤษสูงได้ค่ามัธยเลขคณิตของคะแนนความเข้าใจในการอ่านเรื่องภาษาอังกฤษระหว่าง 17.633 ถึง 23.000 โดยเรียงตามลำดับจากกลุ่มที่มีค่าสูงไปต่ำได้ดังนี้ กลุ่มการใช้ภาพสี่ประกอบระหว่างเรื่อง (b_2) กลุ่มการนำเรื่องด้วยเรื่องย่อ (b_1) กลุ่มเนื้อเรื่องธรรมดา (b_4) และกลุ่มการใช้คำถามอัตรันัยประกอบท้ายเรื่อง (b_3) ส่วนแบบของการจัดสิ่งช่วยให้เกิดความคิดรวบยอดเนื้อเรื่องภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีระดับความสามารถในการอ่านเข้าใจภาษาอังกฤษต่ำได้ค่ามัธยเลขคณิตของคะแนนความเข้าใจในการอ่านเรื่องภาษาอังกฤษระหว่าง 11.167 ถึง 17.233 เรียงลำดับจากกลุ่มที่มีค่าสูงไปต่ำได้ดังนี้ กลุ่มการใช้ภาพสี่ประกอบระหว่างเรื่อง (b_2) กลุ่มการนำเรื่องด้วยเรื่องย่อ (b_1) กลุ่มเนื้อเรื่องธรรมดา (b_4) และกลุ่มการใช้คำถามประกอบประกอบท้ายเรื่อง (b_3) ซึ่งเรียงลำดับเช่นเดียวกับกลุ่มนักเรียนที่มีระดับความสามารถในการอ่านเข้าใจภาษาอังกฤษสูง สำหรับค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในทุกกลุ่มการทดลอง มีค่าใกล้เคียงกันคือ มีค่าระหว่าง 3.206 ถึง 4.759

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาผลของตัวแปรอิสระพร้อม ๆ กัน 2 ตัว คือ ศึกษาผลของระดับความสามารถในการอ่านเข้าใจเรื่องภาษาอังกฤษ (A) และแบบของการจัดสิ่งช่วยให้เกิดความคิดรวบยอดเนื้อเรื่องภาษาอังกฤษ (B) ผู้วิจัยจึงใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบแฟคทอเรียล สุ่มสมบูรณ์ไม่เคลกำหนด 2×4 ซึ่งเป็นแบบแผนทางสถิติที่มีข้อดกลงเบื้องต้นข้อหนึ่งว่า ความแปรปรวนจากคะแนนความเข้าใจในการอ่านเรื่องภาษาอังกฤษที่ระดับต่าง ๆ ของตัวแปรทั้งสองต้องมีลักษณะเป็นเอกพันธ์ มิฉะนั้นแล้วค่า F ที่คำนวณได้จะไม่แจกแจงแบบ F ซึ่งจะส่งผลต่อระดับความมีนัยสำคัญของการทดสอบ ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ทดสอบความเป็นเอกพันธ์ของความแปรปรวน โดยใช้วิธีของ ฮาร์ทลีย์ (Hartley's Test) (Winer, 1971 : 206) ผลการทดสอบพบว่า ความแปรปรวนของคะแนนความเข้าใจในการอ่านเรื่องภาษาอังกฤษของแต่ละคนมีความเป็นเอกพันธ์ [$F_{\max}(8,29) = 2.203; p > .05$] (ดังแสดงไว้ในภาคผนวก 2) ซึ่งแสดงว่า ความแปรปรวนของข้อมูลในแต่ละกลุ่มไม่มีความแตกต่างกัน ต่อจากนั้นผู้วิจัยจึงวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนน

ความเข้าใจในการอ่านเรื่องภาษาอังกฤษ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏดังตาราง 5

ตาราง 5 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความเข้าใจในการอ่านเรื่องภาษาอังกฤษ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
A	1,555.504	1	1,555.504	100.168***
B	1,162.413	3	387.471	24.951***
AB	105.246	3	35.082	2.259
W.cell	3,602.833	232	15.529	
total	6,425.996	239		

p < .001

จากตาราง 5 พบว่า ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสำหรับตัวแปร A คือระดับความสามารถในการอ่านเข้าใจเรื่องภาษาอังกฤษของกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 สำหรับตัวแปร B คือ แบบของการจัดสิ่งช่วยให้เกิดความคิดรวบยอดเนื้อเรื่องภาษาอังกฤษทั้ง 4 แบบ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ส่วนกิริยาร่วมระหว่างระดับความสามารถในการอ่านและแบบของการจัดสิ่งช่วยให้เกิดความคิดรวบยอดเนื้อเรื่องภาษาอังกฤษ (AB) ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

การพิจารณาผลการทดลองตามลำดับสมมติฐาน

ค่าสถิติพื้นฐานที่แสดงไว้ในตาราง 4 และผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของตัวแปรต่าง ๆ ที่แสดงไว้ในตาราง 5 เป็นค่าสถิติของผลการทดลองหลัก และเป็นการทดสอบรวมของทุกสมมติฐาน แต่เพื่อจะแสดงให้เห็นว่าค่าสถิติที่ได้จากการทดลองจะสนับสนุนหรือปฏิเสธสมมติฐานใดบ้าง ผู้วิจัยจึงแยกพิจารณาตามลำดับสมมติฐานที่ตั้งไว้ดังต่อไปนี้

1. ผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1

สมมติฐานข้อที่ 1 กล่าวว่า ถ้าให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องภาษาอังกฤษ 4 แบบคือ แบบการนำเรื่องด้วยเรื่องย่อ แบบการใช้ภาพสี่ประกอบระหว่างเรื่อง แบบการใช้คำถามอรรถนัยประกอบท้ายเรื่อง และแบบเนื้อเรื่องธรรมดา นักเรียนจะได้คะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านเรื่องภาษาอังกฤษแตกต่างกัน จากผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความเข้าใจในการอ่านเรื่องภาษาอังกฤษในตาราง 5 พบว่า วิธีการทั้ง 4 แบบ ส่งผลต่อการอ่านเข้าใจเรื่องแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 [$F(3,232) = 24.951; p < .001$] แสดงว่า สมมติฐานข้อ 1 ได้รับการยอมรับ นั่นคือ แบบของการจัดสิ่งช่วยให้เกิดความคิดรวบยอดเนื้อเรื่องภาษาอังกฤษโดยการนำเรื่องด้วยเรื่องย่อ การใช้ภาพสี่ประกอบระหว่างเรื่อง การใช้คำถามอรรถนัยประกอบท้ายเรื่อง และเนื้อเรื่องธรรมดา อย่างน้อย 1 คู่ ส่งผลต่อคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านเรื่องภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

เมื่อพิจารณาค่ามัชฌิมเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนวัดความเข้าใจในการอ่านเรื่องภาษาอังกฤษ ของนักเรียนที่ได้รับการจัดสิ่งช่วยให้เกิดความคิดรวบยอดเนื้อเรื่องภาษาอังกฤษทั้ง 4 แบบ ผลปรากฏดังตาราง 6

ตาราง 6 ค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของคะแนนวัดความเข้าใจในการอ่านเรื่องภาษาอังกฤษ จากการจัดสิ่งช่วยให้เกิดความคิดรวบยอดเนื้อเรื่องภาษาอังกฤษทั้ง 4 แบบ (B)

การจัดสิ่งช่วยให้เกิดความคิดรวบยอดเนื้อเรื่องภาษาอังกฤษ (B)	ค่าสถิติ	
	\bar{X}	SD
แบบการนำเรื่องด้วยเรื่องย่อ (b_1)	17.100	4.116
แบบการใช้ภาพสี่ประกอบระหว่างเรื่อง (b_2)	20.117	4.937
แบบการใช้คำถามอรรถนัยประกอบท้ายเรื่อง (b_3)	14.400	4.716
แบบเนื้อเรื่องธรรมดา (b_4)	15.200	5.065

จากตาราง 6 แสดงว่า ค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนความเข้าใจในการอ่านเรื่องภาษาอังกฤษของนักเรียน กลุ่มการนำเรื่องด้วยเรื่องย่อ (b_1) กลุ่มการใช้ภาพสี่ประกอบระหว่างเรื่อง (b_2) กลุ่มการใช้คำถามอรรถนัยประกอบท้ายเรื่อง (b_3) และกลุ่มเนื้อเรื่องธรรมดา (b_4) มีค่าอยู่ระหว่าง 14.400 ถึง 20.117 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าอยู่ระหว่าง 4.116 ถึง 5.065

เพื่อทราบว่ามีค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนวัดความเข้าใจในการอ่านเรื่องภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการจัดสิ่งช่วยให้เกิดความคิดรวบยอดเนื้อเรื่องภาษาอังกฤษต่างรูปแบบคู่มือบ้างที่แตกต่างกัน ผู้วิจัยจึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณ (Multiple Comparison) ด้วยวิธี HSD (Honestly Significant Different) ของทูลีย์ (Tukey) ผลการเปรียบเทียบปรากฏตามตาราง 7

ตาราง 7 ผลการเปรียบเทียบพหุคูณด้วยวิธี HSD ของทูลีย์ (Tukey) ระหว่างค่ามัชฌิมเลขคณิตของแบบการจัดสิ่งช่วยให้เกิดความคิดรวบยอดเนื้อเรื่องภาษาอังกฤษ (B)

	$\bar{b}_2 = 20.117$	$\bar{b}_1 = 17.100$	$\bar{b}_4 = 15.200$	$\bar{b}_3 = 14.400$
$\bar{b}_2 = 20.117$	-	3.017**	4.917**	5.717**
$\bar{b}_1 = 17.100$		-	1.900*	2.700**
$\bar{b}_4 = 15.200$			-	0.800
$\bar{b}_3 = 14.400$				-

* $p < .05$

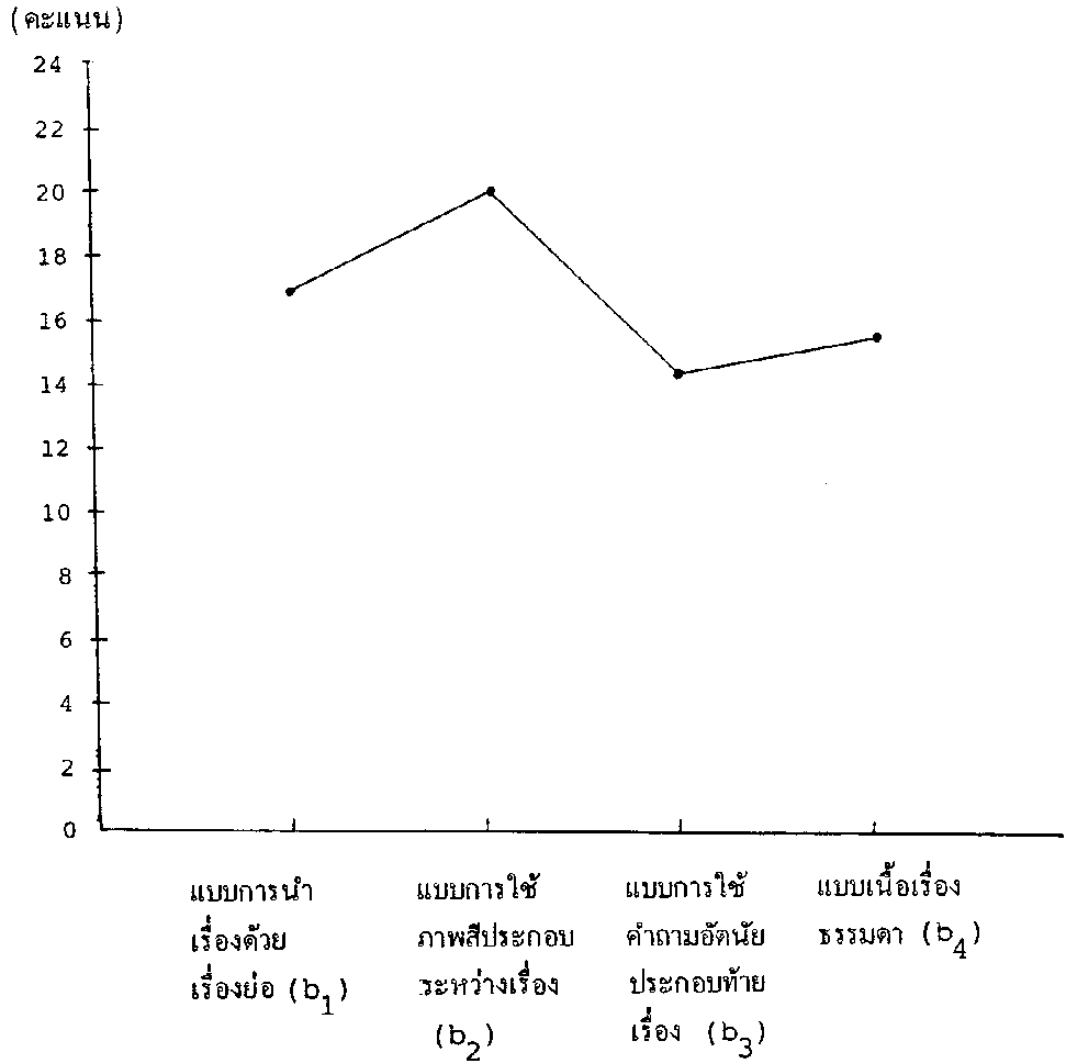
** $p < .01$

จากตาราง 7 ผลการเปรียบเทียบพหุคูณแสดงว่า ค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนวัดความเข้าใจในการอ่านเรื่องภาษาอังกฤษของนักเรียน กลุ่มการใช้ภาพสี่ประกอบระหว่างเรื่อง (b_2) สูงกว่าค่ามัชฌิมเลขคณิตของนักเรียนกลุ่มที่ใช้การนำเรื่องด้วยเรื่องย่อ (b_1) กลุ่มที่อ่านเนื้อเรื่องธรรมดา (b_4) และกลุ่มที่ใช้คำถามอรรถนัยประกอบท้ายเรื่อง (b_3) และค่ามัชฌิมเลขคณิตของ

คะแนนวัดความเข้าใจในการอ่านเรื่องภาษาอังกฤษของนักเรียน กลุ่มที่ใช้การนำเรื่องด้วยเรื่องย่อ (b_1) สูงกว่าค่ามัชฌิมเลขคณิตของนักเรียนกลุ่มที่ใช้คำถามอัตโนมัติประกอบท้ายเรื่อง (b_3) และกลุ่มที่อ่านเนื้อเรื่องธรรมดา (b) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05 ตามลำดับ แต่ไม่แตกต่างกันของค่ามัชฌิมเลขคณิตจากกลุ่มเนื้อเรื่องธรรมดา (b_4) กับกลุ่มการใช้คำถามอัตโนมัติประกอบท้ายเรื่อง (b_3)

เมื่อนำค่ามัชฌิมเลขคณิตจากตาราง 6 ไปเขียนกราฟเส้นจะได้กราฟมัชฌิมเลขคณิตของคะแนนวัดความเข้าใจในการอ่านเรื่องภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มการนำเรื่องด้วยเรื่องย่อ (b_1) กลุ่มการใช้ภาพสี่ประกอบระหว่างเรื่อง (b_2) กลุ่มการใช้คำถามอัตโนมัติประกอบท้ายเรื่อง (b) และกลุ่มเนื้อเรื่องธรรมดา (b_4) ปรากฏดังภาพประกอบ 3

มัชฌิมเลขคณิตของคะแนนวัดความเข้าใจในการอ่านเรื่องภาษาอังกฤษ

แบบของการจัดสิ่งช่วยให้เกิดความคิดรวบยอดเนื้อเรื่องภาษาอังกฤษ (B)

ภาพประกอบ 3 กราฟมัชฌิมเลขคณิตของคะแนนวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษตามระดับของแบบของการจัดสิ่งช่วยให้เกิดความคิดรวบยอดเนื้อเรื่องภาษาอังกฤษ (B)

2. ผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2

สมมติฐานข้อที่ 2 กล่าวว่า ถ้าให้นักเรียนที่มีระดับความสามารถในการอ่านเข้าใจเรื่องภาษาอังกฤษต่างกัน อ่านเนื้อเรื่องที่มีการจัดสิ่งช่วยทำให้เกิดความคิดรวบยอด 4 แบบ นักเรียนที่มีระดับความสามารถในการอ่านเข้าใจเรื่องภาษาอังกฤษสูง จะได้คะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านมากกว่านักเรียนที่มีระดับความสามารถในการอ่านเข้าใจเรื่องภาษาอังกฤษต่ำ จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนในตาราง 5 พบว่า ค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนทั้งสองกลุ่ม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 [$F(1,232) = 100.168 ; p < .001$] แสดงว่า สมมติฐานข้อที่ 2 ได้รับการยอมรับ นั่นคือ หลังจากที่นักเรียน เรียนเนื้อเรื่องภาษาอังกฤษที่มีการจัดสิ่งช่วยทำให้เกิดความคิดรวบยอดทั้ง 4 แบบแล้ว นักเรียนกลุ่มที่มีระดับความสามารถในการอ่านเข้าใจเรื่องภาษาอังกฤษสูง ได้คะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านมากกว่า นักเรียนที่มีระดับความสามารถในการอ่านเข้าใจเรื่องภาษาอังกฤษต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

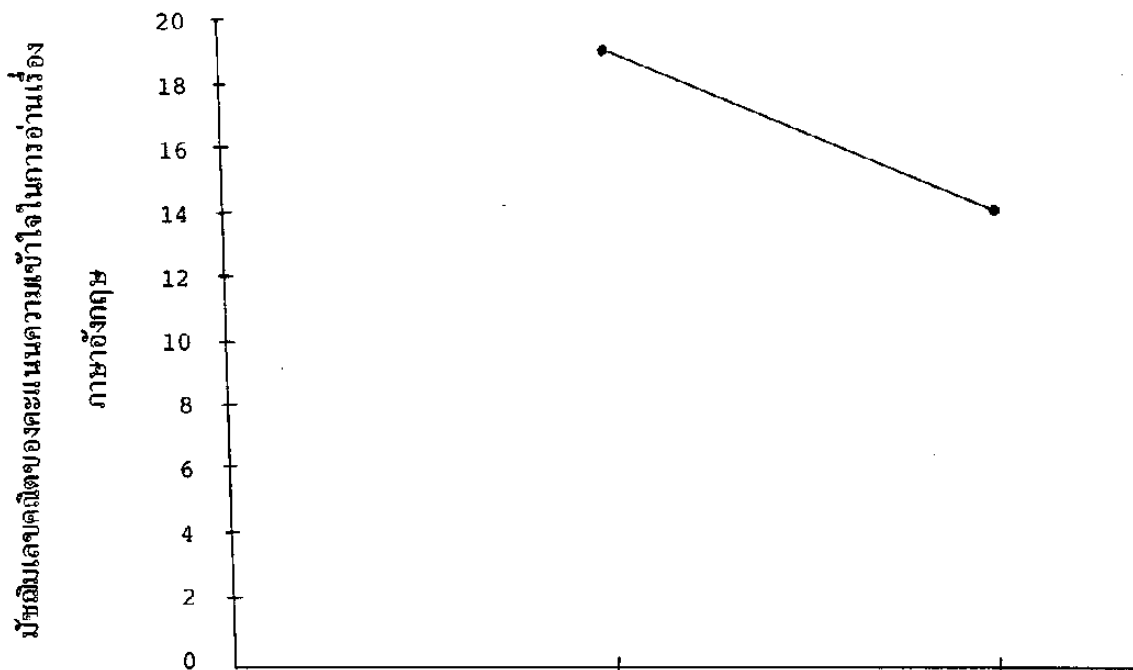
เมื่อพิจารณาค่ามัชฌิมเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความเข้าใจในการอ่านเรื่องภาษาอังกฤษของนักเรียนทั้ง 2 ระดับ ผลปรากฏดังตาราง 8

ตาราง 8 ค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของคะแนนความสามารถในการอ่านเข้าใจเรื่องภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีระดับความสามารถในการอ่านเข้าใจเรื่องภาษาอังกฤษต่างกัน (A)

ระดับความสามารถในการอ่านเข้าใจเรื่องภาษาอังกฤษ (A)	ค่าสถิติ	
	\bar{X}	SD
นักเรียนที่มีระดับความสามารถในการอ่านเข้าใจเรื่องภาษาอังกฤษสูง (a_1)	19.250	4.684
นักเรียนที่มีระดับความสามารถในการอ่านเข้าใจเรื่องภาษาอังกฤษต่ำ (a_2)	14.158	4.358

จากตาราง 8 จะเห็นได้ว่า นักเรียนที่มีระดับความสามารถในการอ่านเข้าใจเรื่อง ภาษาอังกฤษสูงและต่ำ เมื่อได้รับแบบของการจัดสิ่งช่วยให้เกิดความคิดรวบยอดเนื้อเรื่องภาษาอังกฤษ ทั้ง 4 แบบ แล้วค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนความเข้าใจในการอ่านเข้าใจเรื่องภาษาอังกฤษของ นักเรียนกลุ่มที่มีระดับความสามารถในการอ่านเข้าใจเรื่องภาษาอังกฤษสูง มีค่าสูงกว่าค่ามัชฌิมเลขคณิต ของนักเรียนกลุ่มที่มีความสามารถในการอ่านเข้าใจเรื่องภาษาอังกฤษต่ำ

เมื่อนำค่าสถิติจากตาราง 8 มาเขียนกราฟเส้น จะได้กราฟดังภาพประกอบ 4 (คะแนน)

นักเรียนที่มีระดับความสามารถในการอ่านเข้าใจเรื่องภาษาอังกฤษสูง (a_1)

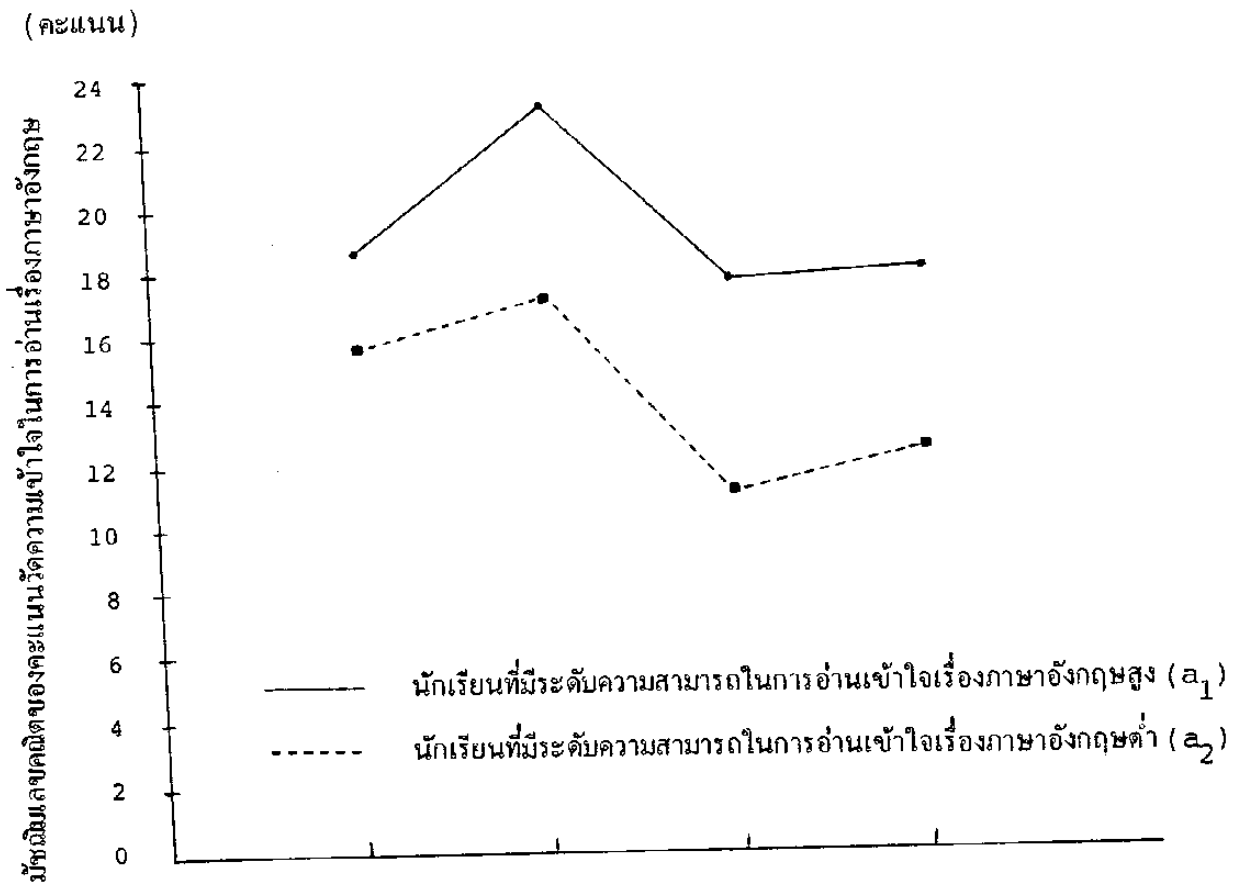
นักเรียนที่มีระดับความสามารถในการอ่านเข้าใจเรื่องภาษาอังกฤษต่ำ (a_2)

ภาพประกอบ 4 กราฟมัชฌิมเลขคณิตของคะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีระดับความสามารถในการอ่านเข้าใจเรื่องภาษาอังกฤษต่างกัน (A)

3. ผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3

สมมติฐานข้อที่ 3 กล่าวว่า ถ้าให้นักเรียนที่มีระดับความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษสูงและต่ำ อ่านเนื้อเรื่องภาษาอังกฤษ 4 แบบ คือ แบบการนำเรื่องด้วยเรื่องย่อ แบบการใช้ภาพสี่ประกอบระหว่างเรื่อง การใช้คำถามอรรถนัยประกอบท้ายเรื่อง และแบบเนื้อเรื่องธรรมดา แล้วการอ่านเรื่องภาษาอังกฤษทั้ง 4 แบบ จะส่งผลต่อคะแนนวัดความเข้าใจในการอ่านเรื่องภาษาอังกฤษแตกต่างกันออกไปตามระดับความสามารถในการอ่านเข้าใจเรื่องภาษาอังกฤษ หรือมีปฏิกริยาร่วมระหว่างแบบของการจัดสิ่งช่วยให้เกิดความคิดรวบยอดเนื้อเรื่องภาษาอังกฤษและระดับความสามารถในการอ่านเข้าใจเรื่องภาษาอังกฤษ แต่เมื่อได้ทดสอบนัยสำคัญทางสถิติ ดังปรากฏในตาราง 5 พบว่า ปฏิกริยาร่วมไม่มีนัยสำคัญ [$F(3,232) = 2.259 ; p > .05$] สมมติฐานข้อนี้จึงไม่ได้รับการยอมรับ ผลอันนี้ชี้ให้เห็นว่าความแตกต่างระหว่างมัชฌิมเลขคณิตของคะแนนความเข้าใจในการอ่านเข้าใจเรื่องภาษาอังกฤษแต่ละแบบไม่ได้ส่งผลต่อระดับความสามารถในการอ่านเข้าใจเรื่องภาษาอังกฤษแต่ละแบบ หรือไม่มีปฏิกริยาร่วมระหว่างแบบของการจัดสิ่งช่วยให้เกิดความคิดรวบยอดเนื้อเรื่องภาษาอังกฤษ และระดับความสามารถในการอ่านเข้าใจเรื่องภาษาอังกฤษ

เนื่องจากผลการทดสอบปฏิกริยาร่วม พบว่าไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งเมื่อพิจารณามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของคะแนนความเข้าใจในการอ่านเนื้อเรื่องภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มที่อ่านเรื่องแบบการนำเรื่องด้วยเรื่องย่อ กลุ่มที่อ่านเรื่องแบบการใช้ภาพสี่ประกอบระหว่างเรื่อง กลุ่มที่อ่านเรื่องแบบการใช้คำถามอรรถนัยประกอบท้ายเรื่อง และกลุ่มที่อ่านเรื่องแบบเนื้อเรื่องธรรมดา โดยนักเรียนที่มีระดับความสามารถในการอ่านเข้าใจเรื่องภาษาอังกฤษสูง สูงกว่านักเรียนที่มีระดับความสามารถในการอ่านเข้าใจเรื่องภาษาอังกฤษต่ำทั้ง 4 กลุ่ม ดังปรากฏในตาราง 4 นั้นจะแสดงให้เห็นชัดเจนโดยใช้กราฟเส้นตามภาพประกอบ 5

แบบการนำเรื่อง แบบการใช้ภาพสี่ แบบการใช้คำถาม แบบเนื้อเรื่อง
ด้วยเรื่องย่อ (b_1) ประกอบระหว่าง อัดนัยประกอบ ธรรมดา (b_4)
เรื่อง (b_2) ท้ายเรื่อง (b_3)

แบบของการจัดสิ่งช่วยให้เกิดความคิดรวบยอดเนื้อเรื่องภาษาอังกฤษ (B)

ภาพประกอบ 5 กราฟของมัชฌิมเลขคณิตของคะแนนความเข้าใจในการอ่านเข้าใจเรื่องภาษาอังกฤษ
ที่ระดับต่าง ๆ ของระดับความสามารถในการอ่านเข้าใจเรื่องภาษาอังกฤษ และ
แบบของการจัดสิ่งช่วยให้เกิดความคิดรวบยอดเนื้อเรื่องภาษาอังกฤษ (AB)